

Sommarutställning i Nacka konsthall: Möten - Anna och Marja Casparsson i en gemensam utställning

Den 15 juni kl 14.00 är det vernissage för årets sommarutställning med verk av textilkonstnärinnan Anna Casparsson samt hennes dotter bildkonstnären Marja Casparsson. Mor och dotter var under hela sina liv bosatta under samma tak i Villa Snäckan i Saltsjöbaden.

Utställningen pågår 15 juni – 1 september

Annas broderier och Marjas målningar återspeglar ett unikt och storslaget konstnärskap med förankring i det lokala, men med ett erkännande långt utanför kommungränsen. Författaren och journalisten Lars Westmans texter ger oss inblick i familjen Casparssons rika och spännande historia, vilken även finns återberättad i ett antal fotografier tagna av fotograf Lo Hertzman-Ericson.

Den fantastiska familjen Casparsson bestod av sex personer plus en Sankt Bernhardshund som hette Pampas. En gång kom Strindberg på besök. Han vände vid grinden när han såg Pampas. "Strindberg har den största elden i landet men är rädd för jyckar" sa man sedan i familjen.

Huset byggt 1896, som ett av de första i Knut Wallenbergs nya badort Saltsjöbaden, blev ett centrum för svenskt kulturliv. Målaren Ernst Josephson bodde här långa tider, Anders Zorn kom hit och ville aldrig åka hem när sista tåget in till stan skulle gå klockan tolv.

Allt handlade om konst och musik och gamla sagor. I en stol i salongen satt mamman Anna Casparsson och broderade sina stora dukar utan några pretentioner på att det var konstverk hon skapade. Hon började i en ända på duken och sedan växte det fram ett skimrande landskap. Hon broderade med vilka tyger och gamar som helst. En gång kom dottern Marja förbi i en ny klänning. "Kom hit" sa mamma Anna. Så klippte hon ur en bit ur klänningen och sydde in i broderiet.

"Sen dess har jag aldrig haft klänning" sa Marja när hon blev tillfrågad om varför hon alltid gick i långbyxor.

Marja själv hade gott ut Konstakademien och hennes tavlor blev snabbt populära i Saltsjöbaden. Hon målade det hon såg runt omkring; kyrkan, Neglingeviden, klipporna ute vid Sumpholmen.

De stora stjärnorna här ute, Grünewald och X:et, målade ju saker som man inte såg vad de föreställde och som var svindyra för vanligt folk. Marja tog trehundra för en tavla och stoppade sedlarna i bakkfickan med en nål igenom.

Många i husen runt omkring skickade sina barn till Marja för porträttering. Eller också fick Marja syn på någon rolig unge. "Kom hem ska jag måla dej" sa hon. Alla kom. Det var ett spännande hus, för barn och stora. Draperierna in till salongen vägde hundra kilo med moln av damm och kvalster som föll när de drogs åt sidan. Där inne satt Anna som i en sagogrotta och broderade.

När någon unge skulle avmålans av Marja tog Anna fram någon gammal sagolunta och läste högt. Alla böcker i huset var över hundra år gamla.

Varje eftermiddag satte Anna sig vid flygeln och spelade sin gamla Beethoven, långsammare och långsammare ju äldre hon blev.

Det låg ofta några och lyssnade på sofforna runt om i salongen. Marja låg och rökte och somnade men konstigt nog var det alltid någon som plockade upp fimpen just innan mattan skulle börja brinna.

Julgranen stod däremot alltid i lågor på julgransplundringen, det hörde till. Elektriska julgransljus var fånigt.

Anna blev mycket gammal. Hon var åttio när hon ställde ut första gången och fick sitt stora genombrott när hon fyllde 99 och

ställde ut på det nyöppnade Moderna Museet. "Morsan, du håller på och blir världsberömd" sa dottern Marja.

Till Annas hundraårsdag var gästerna bjudna och borden höll på att dukas. Då dog hon i sin stol, med ett broderi i knät. Men festen hölls förstås ändå.

Undra på att huset fortfarande är omsusat av skrönor och sagor ute i Saltsjöbaden. Man minns Sankt Bernhardshunden som kom lunkande med en kort om halsen. I Sabisaffären tog man upp lappen i korgen som sedan fylldes med mat. Det var alltid några barn som följde hunden hem igen.

Nu är alla i familjen borta. Annas broderier går dyrt på Bukovskis auktioner och Marjas tavlor blir mer poppis ju mer åren går. Marja blev också mycket gammal. Hon lät asfaltera gångarna i trädgården för att hon skulle komma fram med sin rullator. Hon gillade vårblommorna som trängde upp i sprickorna i asfalten. Det blev nog det sista hon målade.

Lars Westman 2013

Nacka konsthalls öppettider i sommar (fr 22 juni-11 aug):
mån-tor 11.00-17.00, fre 11.00-16.00, lör-sön stängt

Catharina Wikström, Kultursekreterare, ansvarig för Nacka lokalhistoriska arkiv

Tfn: 08/718 90 76

E-post: catharina.wikstrom@nacka.se

Nanna Leth, Konstsekreterare Nacka konsthall

tfn 070-431 90 70, nanna. leth@nacka.se

Nacka konsthall i Dieselverkstaden

Marcusplatsen 17 131 34 Nacka

www.dieselverkstaden.se

skolverksamhet: www.nackakulturcentrum.se